

Maurycy Gomulicki | Bestia

Otwarcie: 25.05.2013 (sobota), godz. 19

od 25.05.2013 do odwołania

Kuratorka: Anna Lebensztejn

Miejsce: przestrzeń przed Bunkrem

W ramach projektu *Będzie się Dzieło!*

Kraków to jedno z najstarszych i niewątpliwie najatrakcyjniejszych turystycznie miast w Polsce. Tonie jednak w sepii, *ad infinitum* celebując swą przeszłość, a momentami wręcz popadając w pułapkę staroświeckości. Chwilami sam już nie wiem skąd dalej do Brazylii: od warszawskich szarości czy od krakowskich brązów? Tak się składa, że oba nasze miasta mają swoje historyczne „maskotki” – swoiste bestiarium: Warszawa cieszy się własną, grzecznie cycatą, niegdyś dwu-ogoniastą, syrenką, a Kraków smokiem. Wawelska maskara wydaje się jednak być stosunkowo mało wyeksploatowana pod względem swojego potencjału zmysłowego. Mamy rosochatego metalowego stwora, który bawi przechodniów, strasząc bezpiecznym gazowym płomieniem, z zegarową regularnością dobywającym mu się z trzewi, mamy jedną czy drugą konwencjonalną pamiątkę i uroczę książki Pagaczewskiego. Gdzie jednak skrzące się w słońcu tęczowe łuski, gdzie gibkie jaszczurze ciało? Pytam jako człowiek spragniony ostentacyjnych manifestacji piękna. Może jedynie Wawrzeniecki (uczeń Matejki) podjął wyzwanie, malując paraerotyczne „ofiary smokowi”, ale to też już historia, w dodatku mocno wyblakła. Dysponując takim kontekstem, pozwoliłem sobie na małą tropikalną kontrabandę. Ponieważ mam słabość do form syntetycznych, zdecydowałem się na węża. Symboliczny, seksualny kontekst nie był tu bez znaczenia. Od lat fascynuję się minimalistyczną polską rzeźbą kameralną z przełomu lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych. Najważniejsze fabryki porcelany mamy jak wiadomo na Śląsku – Ćmielów, Chodzież, Wawel to nazwy znane wszystkim kolekcjonerom. W zeszłym roku miałem satysfakcję zrealizować swoje kolejne marzenie i wyprodukować serię porcelanowych żmijek odwołujących się do IWP-owskiej tradycji. Zrobiłem miniaturki, przyszedł czas na przeskalowanie – mam nadzieję, że moja bestia, wijąc się po Plantach i jarząc cytrynowym pigmentem, obudzi grzeszne myśli. Tym bardziej, że kolejną zimę stulecia mamy już za sobą.

Maurycy Gomulicki, Mexico DF, 11.04.2013

Maurycy Gomulicki (ur. 1969). Artysta, projektant, fotograf, kolekcjoner, antropolog kultury popularnej. Hedonista konsekwentnie propagujący Kulturę Rozkoszy. Sztuki Piękne studiował w Warszawie, Barcelonie, Mediolanie i Meksyku. Konsultant i współautor projektu ABCDF – słownik wizualny Meksyku Miasta (2000–2002). W znacznej mierze odpowiedzialny za wizerunek graficzny i architektoniczny sieć Sex Shopów Erotika (Meksyk, 2005), z którą współpracuje do chwili obecnej. Szerokiej publiczności dał się poznać dzięki swojemu przewrotnemu, multidyscyplinarnemu projektowi *Pink Not Dead!* (2006). Autor trzech albumów fotograficznych *Fúnebre* (wspólnie z Jeronimo Hagermanem, Editorial Diamantina, 2006), *Warszawa* (Fundacja Bęc Zmiana, 2007) i *Minimal Fetish* (LeTo, 2010). W wielu

swoich pracach podejmuje dialog z erotyką i pornografią – w tym wypadku warto wymienić choćby (zrealizowany w warszawskiej Zachęcie) mural *Fertilty Pop* (2008) czy serię kolaży pod wspólnym tytułem *Pussy Mandala* (2008–2009). W ostatnich latach często interweniuje w przestrzeni publicznej – vide: *Perła* (Wigry, 2009), *Color Cube* (Wrocław, 2010), *Obelisk* (Poznań 2010) oraz *Światłotrysk* (Warszawa, 2009). Jest artystą bardzo aktywnym – jego najnowsze projekty to m.in.: *Bibliophilia* (MOCAK, Kraków, 2011) *Kwiat Paproci* (Arsenał, Białystok, 2011), *Fantom* (Open City, Lublin, 2011), *Sanktuarium* (Królikarnia, Warszawa, 2011), *Widmo* (Cité Administrative, Bruksela, 2011) i *Diamonds Are Forever* (Arsenał, Poznań / Biblioteka Narodowa, Warszawa, 2011). Jego najważniejsze ubiegłoroczne realizacje to *Totem* (Open'er, Gdynia) oraz *Relax @ Luxus* (Artloop, Sopot). Gomulicki jest związany z warszawską galerią LeTo. Mieszka i pracuje (na przemian) w Polsce i Meksyku.

Zakup prac do Kolekcji Bunkra jest realizowany w ramach zadania *Będzie się Dzieło! Rozbudowa Kolekcji Bunkra Sztuki*. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Kuratorka Kolekcji: Anna Lebensztejn